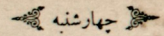

برنجی سنہ - نسخہ ۳۱

صحیفہ ۱۲۱

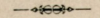
بر نسخہ سی ۱ غرو شد در .

مرکزی ابو السعود جادہ سندہ ۱۸ نومرولو دکاندر .
کوندربلہ جک اوراقی معلم نامنہ اورایہ کوندربلیدر .
پوستہ اجرئی ویرلماش مکاتیب قبول اولغاز .

مجمع مؤلفات

بر نسخہ سی ۱ غرو شد در .

استانبول ایچون آہونہ یازماز . بوغاز ایچی داخل اولدیغی
حالدہ خارج ایچون بر سنہ لک آہونہ بدلی — پوستہ
اجرئیلہ برابر — یاریم عثمانلی لبراسیدر .

فی ۲۸ شعبان سنہ ۱۳۰۵

(معارف نظارتینک رخصتیہ ہفتہ در دفعہ نشر اولنور)

فی ۲۷ نیشان سنہ ۱۳۰۴

مدرسه خاطر مرئنه مندرج اولدینی اوزره (شیخ ابو العباس بن القصاص) ه برلی بعض کرامات کوسترمسی رجا ایدر. شیخ دیرکه: «بن اول هرکون برقبون کسوب یوکنسه رک بش اون باره قازانق امیدیه شهر ایمنده طولاشمدق بر اراقاز بر قصاب ایدم. شدی ایسه بر موقعه بولنیورم که اطراف علندن نیجه آدمار بی زیارت ایچون قاقوب آیانمه کلیورلر. بوندن بیوک کرامتی آراسین؟»

ایشته ذاتی دخی - بر موزه دوز ایکن بر شعر آموز اولق صورتیه - اظهار کرامت ایتمشدر. هر حالده اساتذّه ادبدن معذود بر داند.

کندیسندن یارب عصر قدر صکره کلش اولان (باقی) کبی سن کالده اولسون ضرورتدن وارسته بولنه یتیش اولیدی بزه دها قیتدار اثرلر بر اقبیلیردی.

مشارالبلک بعض اشعار منتخبه می:

یتلر

خضر وش آب حیات لبکه آه بی
نیچون ایردردمک ای جان سون اولسونغی سی

قامتسک ای بوستان لا مکان پیرایه می
نوردن بر سرودر دوشخ زمینه سایه می

منزل تیر دعاوش ماورای نه سیر
قدر بک عرش معادلن معلی پایه می

میل ایدر جنته عالم، مکر ای حور لقا
آده نقاش ازل حسنکی تصویر ایتدی

خسروا فرهادیکم کل باغری خون ایله
یاشی شیرین لبک هجر یله کلکون ایله

جاتم آل یارب بنم مهر رخ جانان ایله
عاقبت کوندردن یان ایمان ایله

کرم اولوب جاک کر بان ایتدی صدری اوردی برق
مصطفایک کیردی کویا ماه تابان قوینه

لطف قیلش سین سلام ایتمشین ای حوری لقا
اولدی ذاتی به جیم فرقتک دارالسلام

کورودی ذاتی لب نکاری دیدی
مدد ای عیبی زمان اولدم!

دوستار! بن عندلیبی دمدم کریان ایدوب
کولدر دختلری اول ورد خندانم بنم

کوزم آچدم بوسحر بر اولو دریا کوردم
آنده بر دانه خردل کبی دنیا کوردم
زاهدا آج کوزیکی عشق ایله کیر میدانه
عاشقک منزلی عرشدن اعلا کوردم
نه کوزل واقعه در باقی که آجوب جان کوزنی
خواب غفلته کچن عمری رؤیا کوردم

کوزک اوستنده قاشق وار دیمسون کیمسه بزه
کل قلندر اولم ترک دیار ایلمم

روزدن فرق ایلز لیلی، دل شوریدینی
اول پرینک نوبهار حسنیدر بخون ایدن

آهملک مهر کدر ای مه جاین افلاک ایلین
آرزوی پای بوسکدر بی خالک ایلین

آدمه در برلرکه اول جان کرک صکره جهان
عاشق ای جان جهان سنسز جهانی نیلسون

آب حیوان اولسه می سنسز کوکل میل ایلز
یارسن عاشق حیات جاودانی نیلسون

جامی دور ایتدیرم شوق ایله کچسون کونمز
یتش ای ماه! دکل کیمسه به باقی دوران

ایله - وقتی دکل باله - کیتک نیتن
بن فقیرک هی بکم یاس ایتمه سور صحبتن

مصراعلر

بر دکر مندر جهان هر کیمه بکدر نوبتن
کیمه بویم اکیم زلف سیاهک وار ایکن

صحنم، عمرم، حیات جاودانم سین بنم
بر چنکی کوزل سودم سرمایه بی جالدرم

— — — — —

- بر جوانامه -

.....

فی ۱۵ مارت سنه ۳۰۴ تاریخلی مکتوب منظومگری آلدیم. فقط آتی بزم برادره ایصال ایدن افندی ایله کوریشمه - مدم. کوریشیدم، واقع اوله جق تبشیرات شفاهیمسندن ده استفاده ایدیدم البته دها زیاده نمون اولوردیم. بویه فرستاردن مستفید اوله مایشیم اودن بشقه برقراراکام اولامسندن ایلری کلور.

اولک موقعی، بناسی، حتی بنم اوطوردیم اوطه شدی البته

فی ۲۴ مارت سنه ۳۰۴ تاریخلی مکتوبکری ده آلم. توصیه بیوردینگر «ادب» نزلأ اوه قدر گلش ایدی. مخلصانه کورشدک.

اونه خوش ذات ایش! دیدیکز قدر وار. قیافت ساده. سنه باقان کندیسندن بر شی اوماز، فقط اوپله دکل. نظری ظاهره حصر ایدن دائماً الدانیر. برطاق عارفانه سوزلر سوبلیدی. «زوا العارفین المحدثین من امی». حدیث شریفی خاطرمه کلدی.

صکره جینندن برکاغد چیقاردی. بکا وردی. اسماعیل حق حضرتلریه اولان انجذاب قلبندن بحث ايله «بونک تبرکا» طرفکردن ترجمه اولتسنی رجا ایدرم. دیدی. «المدن کلهجک بر شی ایسه باش اوسته!» دیدم. تبسم ایتدی. کاغدی آجدم، باقدم. مشارالیه کندی شرکشتی اجمال یوللو یازدینی بر مقاله عربیه.

«مادامک امر ایدیورسکر، آکلایه میهنم برلرینی ذهنی افندی حضرتلری کی بعض فضالایه صورهرق ترجمه ایتمه چالیشیرم.» دیدم. تشکر ایتدی.

تحف بعض اخطاراتده بولندی. دیدی که:

«ترجه نك آلفرافنه تعبیرلرله یازلامسنی آریجه رجا ایدرم. مثلاً «دینسله بیلیرکه» بختیارز — تأمین ایدرم — فلان» کی تعبیرلرک — بونده — قوللانامسنی کوکم آرزو ایدرم. بونده مقادله نك صاحبه اولان حرمندرم.»

ایشک بو جهتی ده — متبصاً — درعهده ایتدم. ان شاء الله انجاز وعده موفق اولورم.

«کوریه فانداز» سروحه لی منظوم ترجمه کر پک لطیف اولمش. حکمکر طوغریدر. سوز سوبلهجک برجهتی وار ایسه اوده:

«وقتی کیمشهده ینه اوقونور»

«متهیج ککلره طوقونور»

ییتده کی «وقتی کیمشهده» قیددر . . . معنی جهتی بویله.

لفظه کلجه:

«میولرمز، شکوفلرمز ايله»

«اولورم، یازق دکللی هله!»

ییتی نظر دفته آلتق لازم کیلور. «لرمز» لر رانک کسریله اوقونه میور. بوماسحه شایان مجوز دکدر صانیرم. مصراع ثانی ایسه ناموزون کی طور بیور. «هدر — یازق» کلهلندن بری قالدیرسه یوله کیرهجک.

کوزکرك اوکنه کلسدر. فصل: «اوراده بتون کون اوطوریلورمی؟» دیه جکزر کلورمی؟

کچن کون محباردن بر ذات — که او وقته قدر نرم اوه کلامش ایدی — جب علی قرائخانه سندن آلدینی تعلیمات موجبیه بیلم نه قدر آدیم ایلرله دکدن صکره باشسند «مؤزین زقانی» اشارت عیبه سی کوریهجک کدرکاغه صابهرق گلش ایدی. «صاغمی، یوقسه صولهمی صابهرق؟» دینسکر صانیرم، چونکه صاغه صابیلهماز، صابارجه سنه برحرکت اجرا ایلرلهجک اولسه کهنه قلعه دیوارینی کوسله مک لازم کایر.

انسان مکلهده قوموشنک باغیمه سنه طوغری عطف نظر ایدره ک دیدی که: «سز او شعرلری بورادهمی سوبیلورسکر الهامی سورسکر؟» دیدم که: «شعر هر یرده سوبانیه بیلیر. خصوصیه بویله فرحفرزا یرده . . . کولسدی. ینه دیدم که: «بورانک نهدن فرحفرزا اولدینغی می صورق ایستسکر؟ سوبیلیم: بوراده بندکرك حرکاتم هج برقید ايله مقید دکدر!»

ای جواب ور میشی می؟

اوپله در یا! انسان ایستدیک کی حرکت ایدمه دکدن صکره حقتده «لم یخلق مثلاً» بیورلمش اولان «ارم» دوده بولسه صیقیلر.

اوده ایستدیکم قدر اوطوردم. جلم صیقلمه باشلادینی کی چیقار، آیا قوسنه کیدرم. برقایه ییتز، «کاغده خانه طوغری!» دیرم. آک سزه مثلاً «هاریه» به قدر برسیاحت!

بعصاً (شناسی) نك:

«ای نو نهال عشو هاریه ستنه»

«برسنلی هواده خرامان اولورمیسین»

ییتی بیله اوقویه جم کایر، فقط مخاطب بولم. قایچی به اوقوسم اولماز. مشهور برشاعر مزک آیوازه غزل او قومسنی متظایر ایش اولورم!

بویله تزهلر جمه ايله بازاردن ماعدا کونلرده اوله بیلیر.

او ایکی مبارک کونده ایسه

مکتوب منظومکر — بوندن اولکیسکر کی — بی حقیقه مفقر ایتدی. مزاجه موافق سوز — مبالغه لی اولسهده — انسانک خوشه کیدر، فقط برشی سوبیلیم:

ایران متعظملرندن اولدینی ینه ایرانیلرک تحت تصدیقده اولان خطاط مشهور (سکلاخ) کندینک مدح اولغسندن فوق العاده خوشالانیرمش. مزاجی بیلدر، حقتده برطاق اغراقی مدحیلر یازوب حضورنده اوقورلرمش. دیکله کجه شوقه کلهلرک کال تعظمله «بلند بخوان! بلند بخوان!» دیرمش.

بن سزه اوپله دیه میهجکم.

بونك سهو قلم اولديغنه حكيم ايدييوروم، چونكه يوقاريدنه:
«ايه آرتق زمينه كسترده»
مصراعنه ترفيق اينديكيز:

«هاني، منبت حرارتك زرده»
مصراعندهكي «زرده» نك - توافق تام حصولي ايجون - «زده»
صورتنده يازلمسي ترحج بيوره جفكرده شهبه ايجيورم. بونده
برحرف زياده يازلمش، آنده برگله.
بويله شيلر اكثريا واقع اولور. يازي يازان، يازلمشي يازلما-
مش ظن ايدمه بيلديكي كي يازلماشمده يازلمش ظن ايدمه بيلدور.
هر حالده ارتقاي كال اخص آمالدر.

— — — — —

— تقریض —

«لغات» بحرری نشأت افندی به :

«لغات» لك سزای اطرادر
نعت پاك علی بی حاویدر
نه دیسه م مدحتده احرادر
حرزجان ایندیكم فحاویدر

بر معالی جهانیدر حیدر
اوزكه هارون بی معادلدر
بوکا لازم دكل دلیل دكر
«آنت وې» كواه عادلدر

دوشونلسون نه داروق جهان
فكری اعلا ایدر علو علی
چوقی طولدیسه برتوبله جهان
لمعة اللهدر او نور جلی

بكا كوثر كبی کلیر اوندا
«یاعلی» دیسه نشوویه اب اولورم
ایلم چرخه سر فرو اما
خاك پای ابو تراب اولورم

— — — — —

— مستفیض —

«ابو منصور تعالی» نك «برد الاكباد» فی الاعداد» عنوانی
کتابندن :

— ۲۱۶ —

عم نبوی حضرت عباس فرزند فضائندی جناب عبداللهك
زرد فاروق اعظمده مظهر التفات مخصوص اولقمده بولندیغی
کورجه بیوردی كه :

«اوغلم! شو اوج خصوصی دائما نظر دفته آل : سنی بو
درجه قدر اعلا اتمكده اولان ذات عالینك اسرارنی تفتیشه
قالقمشه. حضورنده كیمسه بی اغتیا جرأت اتمه. برده كندیسنه

سندن یالان صادر اوله بيله چكنی ظن ایندیره جك حالدرده بولنه.
— ۲۱۷ —

انسانلر «سابق - لاحق - ماحق» نامرله اوج قسمه
آریلیر.

سابق، فضل ذاتسبيله تقدم ایدندر. لاحق، سعی ایددر
- شرف جهتیه - بدیرنه بیتشندر. ماحق، بدیرنك شرفی ده
محو ایلندر. (احمد بن سهل المرودی)

— ۲۱۸ —

بن سابق العرم. فُرسك، رومك، حبشهك سابقلری
سُلمان، صُهب، [۱] بلالدر.

(حدیث شریف)

— ۲۱۹ —

حبسك ادیه، سرورك امنه، قرابتك مودته، عقلك
تجربه به احتیاجی واردر.

(اردشیر)

— ۲۲۰ —

کونش قارشی طویلتان چراغ، شوره زاره یاغان یاغمور،
عین زردنده بولان حسنه، کچکین سرخوشه ویران طعام
حکمسز قالیر.

(کلبه و دمنه صاحبی)

— ۲۲۱ —

انسانلر درت درلودر : برنجیسی بیلیر، بیلدیکی ده بیلیر.
ایشته او، عللدر. آکا صورملی. اینجیسی بیلیر، فقط بیلدیکی
تیلز. ایشته اوانسیدر. آکا اخطار ایتلی. او چنجیسی تیلز، بیلدیکی ده
بیلیر. ایشته اومسترشدد. آتی ارشاد ایتلی. دردنجیسی تیلز،
بیلدیکی ده تیلز. ایشته او جاهلدر. آدن صافقی!
(کذا)

— ۲۲۲ —

«ابو الفرج البیضاء» کندیسنی پك زیاده حدتلدیرن برقومه
شویله بدعا ایش :
«الله طوفان نوحی، حجارة لوطی، ریح عادی، صاعقه»
نمودی بولره مسلط ایتسون!

— ۲۲۳ —

عصر مزده درت کاتب وار : ابن العمید، عبدالعزیز بن
یوسف، ابو اسحاق الصابی. دردنجیسی ده ایستهم سولیردم! [۲]
(ساحب بن عباد)

[۱] بین الاصحاب کال اتقا الله معروف بر ذات محترمدر.

«چنان برده اسلام غزوه ساق»
«که اجتناب زهبا مکر صهیب کند»

(حافظ)

[۲] عصر مزدهده بویه سوزلر سولیلنلر واردر. بزده ایستسهك
آنلری سولردك!

معلم ناجی

